

erkender, at Forslaget er blevet grundigt behandlet i det andet høje Ting. Forslaget blev forelagt i Folketinget den 4. Oktober 1922, og den 21. Februar 1923 — altsaa 4½ Maaned efter — skal Landstinget foretage første Behandling. De af os, der har fulgt Behandlingen i Folketinget, har jo set, med hvilken Nøjagtighed, med hvilken Sagkundskab Folketinget og Folketingets Udvalg har behandlet dette Forslag. Jeg har med den største Glæde set mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, tale paa Socialdemokratiets Vegne imod dette Lovforslag, og det ærede Medlem af Folketinget Hr. L. Rasmussen staar jo ikke uden Sagkundskab med Hensyn til dette Forslag. I de tre Aar, Militærkommissionen arbejdede, var Hr. L. Rasmussen Socialdemokratiets Ordfører i Kommissionen. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har endvidere gennem en lang Række af Aar været et højt skattet Medlem af Finansudvalget. I begge disse vigtige Stillinger har Hr. L. Rasmussen haft et omfattende Materiale til Bedømmelse af de Forhold, her foreligger, og han har i det høje Folketing været den højtærede Forsvarsminister en meget nærgaaende og ubehagelig Modstander.

Det andet Parti, som staar i Opposition til dette Forslag, det radikale Venstre, har heller ikke været uden sagkyndig og dygtig Bistand. Det radikale Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. P. Munch, var gennem 7 Aar — deraf de 4 Verdenskrigsaar — dette Lands Forsvarsminister. Jeg tror, at selv om den nuværende højtærede Forsvarsminister — hvad der nu ikke bliver Tilfældet — skulde komme til at slide Forsvarsministertaburetten længe, saa maatte han slide den i mange, mange Aar, før han tilnærmelsesvis naaede op til den Sagkundskab, som det ærede Medlem Hr. P. Munch er i Besiddelse af. De to ærede Ordførere for de to Oppositionspartier har under denne lange Forhandling gennem tre Behandlinger i Folketinget og en langvarig Udvalgsbehandling gaaet Forslaget igennem i Enkelthederne og paavist, hvor urimeligt det er at gennemføre det i den danske Rigsdag.

Naar jeg ser ud over vort Land, som det nu i Virkeligheden ligger: gennemrystet af Bankkriser, gennemrystet af økonomiske Kriser af den alvorligste Art, med et Antal arbejdsløse, der tæller mellem 60 000 og 70 000 Mennesker, som hellere end gerne vil arbejde og skaffe Brød til sig og sine, saa siger jeg, at det er et stort Ansvar, de Herrer med den højtærede Forsvarsminister i Spidsen tager paa sig, naar de kommer

her og lægger et Forslag paa Tingets Bord, som kræver 40 Mill. Kr. til militære Foranstaltninger. Den højtærede Forsvarsminister sagde, at det, her foreslaas, er et Led i den vedtagne Hærorndning, og at det vil være umuligt at gennemføre Hærorndningen, hvis dette Lovforslag ikke bliver gennemført. Under Sagens Behandling har jeg ogsaa søgt efter fattig Evne at følge med i den og at forstaa den, men endnu har jeg ikke forstaaet det hele. Om det er min Skyld eller den højtærede Forsvarsministers eller de to konservative Partiers Ordføreres Skyld, er jeg ikke rigtig klar over endnu, men der er noget galt. Jeg har ikke faaet nogen fyldestgørende Forklaring paa, hvorfor man skal bruge disse 40 Mill. Kr. — disse 10 Mill. Kr. til Indkvartering og 30 Mill. Kr. gennem 10 Aar til Udbedring af Materiellet. Ja, man siger nok, at ifølge Hærorndningen skal en Del af Tropperne flyttes. Venstre og det konservative Folkeparti holder jo meget af at flytte: i 1909 flyttede de fra Vest imod Øst, nu i 1922—23 flytter de igen. De har ganske vist ikke halvaarlig Flyttedag, men med visse Mellemrum flytter man med stor Bekostning for Landets Befolkning Militæret rundt i Landet. Ved forrige Hærorndning fik man bygget store og kostbare militære Institutioner, Kaserner og Sygehuse, i en Række sjællandske Byer. Nu staar disse store, prægtige Bygninger til ingen eller saa godt som ingen Nytte. Nu flytter vi igen, nu flytter vi mod Vest, og dertil skal vi bruge 10 Mill. Kr. Hvad disse skal bruges til, faar vi ikke Besked om. Der lægges nu saa stor en Magt i den højtærede Forsvarsministers Haand, at jeg forstaaer, at de Konservative tænker tilbage paa svundne Tider og siger: Hvor Tiderne dog er forandrede! Sikken en Magt, der nu lægges i Venstres Forsvarsministers Haand, hvorledes blev ikke de Konservatives Forsvarsminister behandlet af Venstre i 80erne og 90erne! Nu lægges det i denne ene Mands, i den højtærede Forsvarsministers Haand omtrent eneraadigt eller sammen med sine Embedsmænd at skalte og valte med, hvordan Indkvarterings- og Kaserneforholdene, som disse 10 Mill. Kr. er bevilget til, skal ordnes. Jeg synes, at naar der her er Tale om at anvende 10 Mill. Kr., er det en meget ringe Besked at faa, at de skal anvendes til Indkvarteringer, Kaserner o. s. v., o. s. v. Man siger ikke: Det kommer ikke jer ved, thi man er høflig indenfor det konservative Folkeparti og Venstre — Forsvarsministeren er en meget høflig Mand. Nej, man siger: Lad os faa Pengene, saa skal Sagkundskaben,